

PŘÍBĚH

JEDNOU Z TÁBOROVÝCH ZKOUŠEK PRO MALÉ DĚTI JE STEZKA ODVAHY.

DĚTI JDOU PO URČENÉ TRASE, VĚTŠÍNOU PO LESNÍ CESTĚ. V KAMENCI JE TO TAK, ŽE JDOU K CÍLI, KTERÝ TVOŘÍ SVÍTÍCÍ LAMPA. U TĚ SE OTOČÍ A VRAČEJÍ SE ZPĚT.

ZÁSADNĚ SE NESMÍ VYLEKAT A STRAŠIT. CÍLEM JE, ABY POZNALY, ŽE I V NOCI JE PŘÍRODA KRÁSNÁ A ZÁROVEŇ TAJUPLNÁ, A ŽE SE NENÍ ČEHO BÁT.

VEDOUcí SE V URČITÝCH VZDÁLENOSTECH ROZESTAVÍ PODĚL CESTY, NEBO SI LEHNOU DO PŘÍKOPU A SLEDUJÍ DĚTI, ABY SE JIM NÁHODNĚ NIC NESTALO.

ŽIVÝ KÁMEN

Jednou v červenci šel prvý oddíl malých sedmiletých dětí na stezku odvahy. Vše probíhalo v poklidu až na jednoho kloučka. Ten šel, zastavoval se a volal: „Já tě vidím“ a šel dál. Jedna holčička se u lampy obrátila na zpáteční cestu a dala se do klusu. Do rytmu kroků si prozpěvovala: „Já se z toho poseru, já se z toho poseru.“

Korunu všemu dal malý kluk, kterému se cestou rozvázala tkanice u boty. Zastavil se, opřel si nohu o kámen, aby si botu zavázal.

Kámen uhnul.

Táborníček klidně zavelel: „Podrž!“ a botu si zavázal. Při ukončení zkoušky nadšeně vykládal, jak ten kámen uhýbal, ale na příkaz, že podržel.

(Pochopitelně: Byl to jeden z vedoucích, který u cesty, co by kontrola, ležel. Ale hlavní bylo, že vydržel.)

povídka

KLÍDEK

JEDNÉ NOCI, ONOHO ČERVENCOVÉHO MĚSÍCE V KAMENCI, DORAZILA DO ORLICKÝCH HOR PRUDKÁ BOUŘE. BLESK ZA BLESKEM. Z TEMNÉ OBLOHY SE VALÍ VODA. HROMOBITÍ PŘEKONÁVALO RACHOT INDIÁNSKÝCH VÁLEČNÝCH BUBNŮ. ROD JELENŮ BYL NA SVĚ LOVECKÉ VÝPRAVĚ VE SVĚM LOVIŠTI NA HORNÍ ŘECE.

BOUŘE TRVALA NĚKOLIK HODIN. NEUSTÁLE SE VRACELA. LILO DOSLOVA JAKO Z KONVE. VODA V ŘECE ZDOBNICI ZAČALA STOUPAT A VÝHRUŽNĚ HUČET.

Na břehu řeky stála řada indiánských chýší a v nich, v hlubokém spánku, bojovníci rodu Jelenů...

Blesky mihotavě prosvěcující tmu. Hromy bijí a voda v řece stále hlasitěji hučí. Na kameni u řeky sedí malý indián. Sedí, ani se nehýbá. Upřeně sleduje něco v řece. Voda stoupá, pomalu proniká mimo koryto řeky. Dosahuje již na práh chýší. Jeden bojovník má již ruku ve vodě. Ještě chvíli a osada Jelenů bude smetena.

K osadě se řítí náčelník kmene: „Proč jsou stále tady, vždyt' vás to sebere, je velká voda.“ v záři blesků vidí bojovníka na kameni! „Spíš, nebo co? Vyhláš poplach, ihned pryč! Neslyšíš?“

„Ale jo“, otráveně odpovídá hlídající indián. „Mám čárku na kameni a voda ještě u ní není!“

Rychlý poplach a pryč. Za 10 minut byla osada pod vodou.

WEB: www.oceti.cz/sihasapa/
vyšlo: 16. 10. 2024

Ilustrace: Testérka fotky: Canon G7X
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

436

SIHÁČEK

říjen 2024

Jak to zvládáme **CO SE STALO**

2. 10. — začalo krátce před schůzkou pršet, a přšlo celou dobu. Celou schůzku jsme byli v klubovně.

I když jsme měli před schůzkou připravenou střelbu na špalíky, déšť rozhodl jinak. Začali jsme střelbou srážecími náboji »foukačkou na válečky«.

Následně jsme udělali lehkou přestavbu klubovny a ve dvojicích se zavázanými očima »rozpoznávali hmatem«. Dvojice dostala na talířek stejnou věc, po signálu ji chytili a po hmatu museli rozhodnout „co to je“.

Potom dostali všichni papír na který nakreslili osm koleček a do nich následně vepsali čísla, následovalo »ukazování čísel« tužkou zavěšenou na dlouhém provázku.

Poslední část schůzky jsme si zahráli »lodního démona«. (však to znáte — ... slunce zapadá, vítr se utiňuje a na lodi se objevuje Lodní...)

Před rozchodem jsme vyhlásili vítěze bodování za září — gratulujeme Samovi — rozdali si šušně, »nové číslo« oddílového časopisu, návratku k letošním »72 hodin«, která proběhne druhý víkend v říjnu.

9. 10. — bylo teplo a zamračeno, bez deště. Začali jsme venku, skončili v klubovně.

Nejdříve jsme Honzovi předali ceny za první místo mezi nejmladšími na Pažbě. Pak jsme začali »štafetovou střelbou na špalíky«, kterou nám minule zhatil déšť. Rozdělení na dva týmy usilovali jsme o to být ve skolení šesti špalíků první.

Potom jsme si připravili hřiště na »hod granátem na cíl«. Jednoznačně nejlepší hody měl Vašek, z šesti hodů dosáhl 6-ti zásahů.

V další čase jsme přes dlouhé točící se lano zápolili v »podbíhání a přeskokách«. Je to zajímavé, dřívější členové skákali a podbíhali v násobcích desítek, dnes byli někteří rádi, když zvládli úkol v jednotkách provedení. (Velké poděkování patří Kubovi, který odtočil největší část doby, během které jiní skákali.)

Poslední část schůzky jsme v klubovně chystali »pozadí nové dlouhodobé hry«. (tam došlo k bouři emocí, když Seba, který je pumpoval od začátku schůzky vybuchl :- () Potřebné úkoly se nám podařilo splnit a před rozchodem se na nástěnce skvěly Modláňkovské věže z Cumberlandu. Připomněli jsme si víkendových 72 hodin — rozdali pamětní kartičky na Pažbu a vyrazili k domovům...

MOLDÁNKOVSKÉ VĚŽE

Cumberland je historická oblast na severozápadě Anglie. O Cumberlandu se poprvé zmiňuje Anglosaská kronika v roce 945. Oblast byla předmětem sporů mezi Anglií a Skotskem, definitivně ji k Anglii připojila až Smlouva z Yorku roku 1237. V roce 1889 byl Cumberland ustanoven administrativním hrabstvím a při reformě územního členění Anglie v roce 1974 byl spojen s Westmorlandem do nového hrabství Cumbria.

Cumberland je hornatý a na anglické poměry řídko osídlený kraj.

Když vystoupíte je jeden ze „psích“ vrcholů, shlížíte dolů na zčernalou, chmurami obtěžkanou a chrličí zamořenou obludnost, ve které sídlí škola.

Lord Marcipán Moldánek, sedmý hrabě z Moldánků byl poslední výhonek svého

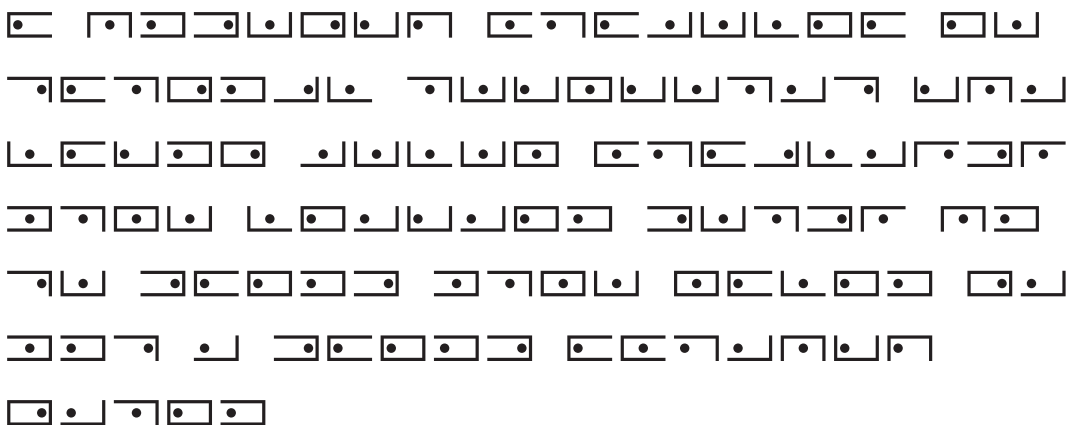
vznešeného rodu, a protože neměl potomků, kterým by své sídlo odkázal, ustanovil ve své poslední vůli, aby v jeho majestátních zdech byla zřízena škola. A tak se i stalo.

Moldánkovská škola pro ne právě bystré syny ne zrovna bohatých rodičů se krčí mezi dvojicí pahrbků Psí špice a Štít psice ve větrem ošlehaném kraji na severu Cumberlandu, dřepí tam jako nevkusně nazdobená gagátová brož připíchnutá na hrud' zakyslé vévodkyně.

Gagát (také černý jantar) je tmavý tzv. mineraloid používaný jako drahý kámen. Vznikl milióny let trvajícím rozkladem dřeva, obvykle stromů z čeledi blahočetovitých, za vysokého tlaku. Složením je podobný hnědému uhlí a hoří. Jeho název je odvozen od řeky Gagátés v Malé Asii, kde byl těžen Římany.

NĚCO NA BEDNU...

Zdravím všechny luštitelé. I v tomto čísle je pro vás připravena jedna z klasických šifer. A jak už to tak bývá – vyluštěte a odpovzte na otázky.

řešení pošlete na adresu: sihasapa@centrum.cz, nebo přineste na schůzku.

Řešení z minulého čísla: » kapibara, kakapo, tamarín, binturong, rypoš «

Starobělská pažba

Výsledky členů oddílu

5. října proběhl dvacátý druhý ročník naší střelecké soutěže pro veřejnost. Letos nám soutěž trvale zpestřoval déšť. Poprvé v historii jsme u altánů nasadili i bočnice, abychom zamezili dopadání vody na střelce a zbraně, a stříleli jsme jen na třech pozicích.

Z dětských členů oddílu si nejlépe vedl Honza, nastřílel 51 bodů, a svou kategorii vyhrál. Na stupních vítězů byla taky Kája ml., která nastřílela 86 bodů a byla v druhé kategorii na třetím místě.

Mezi nejstaršími byl na stupních vítězů **Oko** s výsledkem 116 bodů.

Jak si vedli všichni z oddílu vidíte v tabulce vpravo.

		L	K	S	P	celkem	loni	
1	Oko	-	39	41	36	116	-	2/21
2	Milach	-	43	42	28	113	93	4/21
2	Kuki	-	47	43	23	113	112	4/21
4	Majda	-	35	36	34	105	92	6/21
5	Pavouk	-	44	36	20	100	119	7/21
6	Jirka	-	40	26	31	97	90	9/21
7	Dan	-	39	36	20	95	-	10/21
8	Kiki	-	36	32	19	87	123	12/21
9	Kája ml.	37	-	34	15	86	72	3/10
10	Kája	36	-	27	21	84	41	4/10
11	Juráš	-	45	26	12	83	82	13/21
12	Bára	-	25	30	22	77	80	17/21
13	Vašek	23	-	26	27	76	54	5/10
14	Tete	-	29	33	8	70	-	19/21
15	Honza	37	5	-	9	51	-	1/6
15	Matěj	35	-	9	7	51	35	6/10
17	Damián	21	-	14	8	43	-	7/10
19	Sebastián	12	-	14	16	42	35	8/10
19	Jakub	23	-	18	0	41	-	9/10
19	Sam	18	-	22	1	41	67	10/10
20	Jiří vč.	10	22	-	8	40	14	3/6
21	Iva	17	4	-	17	38	10	4/6
22	Lukáš	24	7	-	0	31	-	5/6

Honza poprvé na Pažbě a vyhrál

ŘÍJEN BODOVÁNÍ

pořadí	jméno	2.10.	s434	paz	9.10.	72h	bronička	celk
1.	Honza	6	4	9	7	8	7	41
2.	Kuba	9	4	5	8	8	7	41
3.	Seba	7	-	5	5	8	-	25
4.	Damián	7	-	5	5	8	-	25
5.	Sam	9	-	5	8	-	-	22
6.	Vašek	-	-	8	8	6	-	22
7.	Lukáš	-	-	6	5	8	-	19
8.	Petr	8	4	-	6	-	-	18
9.	Matěj	9	-	6	-	-	-	15
10.	Kája ml.	-	-	9	-	-	-	9
11.	Kája	-	-	9	-	-	-	9
12.	Mat'o	-	-	-	-	-	-	-

půlčik

72 hodin
2024

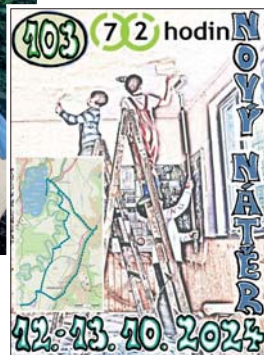
JAK TO LETOS BYLO

V sobotu jsme měli v plánu vymalování klubovny. Bylo nás devět a po vystěhování, očištění a zakrytí jsme malovali. Potom umytí, odkrytí a nastěhování. Zvládli jsme to.

V neděli jsme byli na procházce kolem meandrů Odry. Hledali kešky a tři z pěti skutečně našli.

po vymalování o odstranění krytí

společná fotka všech, kteří se zasloužili

